

варшен-отъ ми си има Вишин сарай варакли, Покрива му гивгирліа, Скала-та му бѣлъ карагрошъ. *М. 177. 2)* скала.

Скаленъ *пр.*: „Искате ли юстиѣ?“ — „Кой бѣла отъ юстиѣ“ (отговаря на това домазънка-та или друга някоя жена отъ коща-та, коя ги причакува на скална-та врата (*въ дверяхъ у мѣстници*). *Ч. 109.*

Скалѣсамъ *м. св.* созову, *вм.* калѣсамъ: Дему на умъ дойде, Сички старци и подкраси да скалеса, Да ги пита що да прави що да стори. *Вс. 18.*

Скалица *с. ж.* лѣстница: Малу во дворъ Марко сѣ прошета, Бѣргу по скалицѣ сѣ искачи, С' искачи за вино загорено. *М. 101.*

Скамъниѣ *са м. св.* окаменѣю: Азъ катъ останахъ тамъ нѣколко часа като примрѣлъ и скамъненъ, най-послѣ доджъ въ свѣстѣта си. *Х. II, 105.*

Скапамъ *м. св.* сгною: Той си лежа м'ра много, М'ра много три године, И си скапа три постелѣ. *В. 21.* Давината стара майка, По дворъ ходи, Дана вреви: „Стани Дано, стани керко! Стани Дако, не станала, Не скапала кошелата,—оученичка, Што га везешъ три године, Та се скрѣши триста игли!“ *ib. 31.*—**са**, сгнѣю, околѣю: Такъвъ торъ може и съ вила да си лови, защото-то слама-та му еще не си е скапала. *Л. Д. 1873 р. 256.* Поборници-тъ на народно-то право и слово гнияха и скапуваха са въ заточение. *ib. 76 р. 38.* Много ядры животни ся затрунали между скалы и продѣнени мѣста та тамъ ся и скапали. *ib. 72 р. 131.* „Ако при моята сиромашия азъ да не би ималъ въ рѣцете си нѣколко занаяте,—то би трѣбало да скапа (*въ средн. знач.*) отъ гладъ“ *З. 303.*

Скара *с. ж. греч.* скѣра, *вм.* есхѣра, посудина для жареня (съ ручкой): Ми изло'а риба златокрила, И изгуши со фаршико ноже, И испече на стрѣбрена скара. *М. 568.*

Скарѣамъ *м. св.* Скарѣвамъ *м. дл.* поссорю, ссору: Тѣ ще го скарѣтъ съ Гръци-тъ. *Р. 132.*—**са**, поссорюсь, ссоруясь: Варди ся да ся не скарашъ съ пріятеля си за една малка погрѣшкѣ. *П. 2.* Са скараше два царя За тази земя широка. *Пс. 13, 143.* Цѣлъ чловѣкъ ся скарва съ всякого. *Л. Д. 69 р. 114.* Амер-то правителство на драго срдце прибра тѣя открытія, повече защото-то тогава то бѣ скарано съ Англія. *ib. 75 р. 49. 2)*—**нѣкому**, выговариваю кому либо: Тугава мумче-ту сж скаралу на майка си, и тя, кѣту сж видяла въ чюду, утишла. *Ч. 251.* **Скарване** *с. с.*: Слѣдъ едно остро скарвание на-кара ясакчията да ме заурѣ въ една одая. *Пс. 1, 117.*

Скарясамъ *м. св.* сколочу (*о плохой постройкѣ*): Туй ми ти